

„Sokol opet svira“

Koncert u prigodi promocije knjige:
Glazbenik fra Bernardin Sokol

uz sudjelovanje
autorice **prof. dr. Marije Riman**
i urednice **prof. Barbare Riman**

PROGRAM:

B. Sokol. **Priđi k nama Ante sveti**
Mješoviti zbor Male braće
Voditelj: prof. Niko Baća

B. Sokol. **Sva si lijepa – koral**
Zbor Franjevki od Bezgrešnog začeća
Voditeljica: s. Katica Dabo

B. Sokol. **Zorom ranom**, iz ciklusa *Ave Maria*
Mario Ivić, solist Mješovitog zbora
Male braće

B. Sokol. **O Boga našega srce sveto**
Ženski zbor „Marija“
Voditeljica: s. Asumpta Vlašić

B. Sokol. **Beata es Maria**
Katedralni madrigalisti
Voditeljica: prof. Margit Cetinić

B. Sokol. **Marijo pogledaj**
Mješoviti zbor Župe Velike Gospe
Rožat
Voditeljica: s. Nevenka Tadić

B. Sokol. **Himna sv. Križu**
Mješoviti zbor Župe sv. Križa
Voditeljica: prof. Marija Brčić

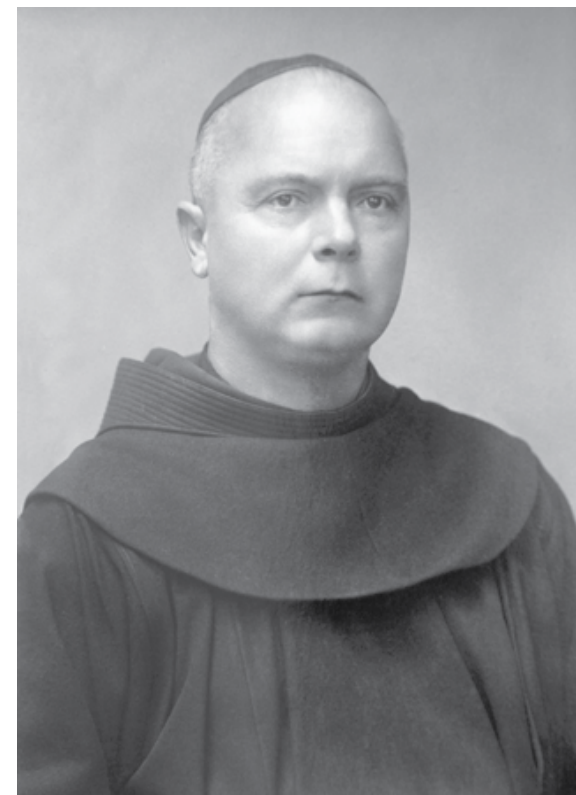
B. Sokol. **Misao na majku**
Mješoviti zbor „Libertas“
Dirigent: prof. Viktor Lenert

B. Sokol. **Ave Maria**
Aranžman Pero Glavinić
VIS „Mala braća“

B. Sokol. **Duhovno veselje** za flautu,
klarinet i gudački orkestar,
Kvartet Sorkočević
Voditelj: prof. Slobodan Begić

CRKVA MALE BRAĆE
Dubrovnik, 25. studenog 2010.
19,30 sati
Fra Bernardin Sokol

(*22. 5. 1888. †28. 9. 1944.)

Bernardin Sokol rođen je 22. svibnja 1888. u Kaštel Sućurcu. Osnovnu školu završio je u rodnome mjestu. Školovanje je nastavio u zavodima Franjevačke provincije sv. Jeronima na otočiću Košljunu i u Zadru. Redovničko odijelo obukao je 1905. u Kopru. Privremene zavjete položio je 24. kolovoza 1906., a svečane 24. prosinca 1909. Od 1909. do 1913. studirao je teologiju u Samostanu Male braće u Dubrovniku. Takozvane „male redove“ primio

je u Crkvi Male braće 1909., a red subđakonata u istoj crkvi 17. lipnja 1910. Za svećenika je zaređen 7. srpnja 1912. U samostanu na Hvaru boravio je kratko vrijeme kao mladomisnik, odakle je premješten na Badiju kod otoka Korčule, gdje je u rujnu 1913. postao profesor na tamošnjoj nižoj klasičnoj gimnaziji. Sljedeću školsku godinu predavao je na Franjevačkoj gimnaziji na Košljunu na otoku Krku. Nakon toga nastavio je studij glazbe na „Akademie für Musik und darstellende Kunst“ u Klosterneuburgu kod Beča, u Augustinijanskoj opatiji u kojoj je bila organizirana škola za crkvenu glazbu kao odjel Bečke glazbene akademije. Istovremeno je na Augustinskoj teologiji učio crkveno pravo, moral, pastoral i liturgiku. Završne ispite položio je 1917. i postao učitelj pjevanja, zborovođa i orguljaš. Koncem 1917. došao je u Samostan Male braće u Dubrovnik. Tu je na Franjevačkom učilištu predavao moralku, crkveno pravo i glazbu. U to vrijeme predavao je (od 1918.) i glazbu na Dubrovačkoj državnoj gimnaziji. U Samostanu Male braće ostao je do 1924., kada ide u Rim na daljno teološko i glazbeno usavršavanje. Teologiju je doktorirao 6. travnja 1925. na Univerzitetu u Rimu, a u istom gradu na Papinskoj višoj glazbenoj školi 30. lipnja 1926. završio je studij muzikologije. Na bogoslovnom fakultetu u Zagrebu od veljače 1927. do 1932. predavao je kao honorarni docent uvod u koralno pjevanje i crkvenu muzikologiju. Od srpnja 1932. živio je opet na otoku Badiji, gdje je bio nastavnik glazbe na tamošnjoj gimnaziji, koja je u međuvremenu dobila i pravo javnosti (1924.). Nakon što su Talijani okupirali veći dio Dalmacije, Sokol je 28. lipnja 1941. otišao u Zagreb. Tu je doživio lakši moždani udar, od kojega se liječio u Zagrebu i u Novom

Marofu. Na Badiju se opet vratio 19. veljače 1944.

Za dan fra Bernardinove smrti obično se uzima datum kada su ga partizani odveli s otoka Badije, a bilo je to uvečer 28. rujna 1944. Ubijen je nevin i bez ikakva suda. Uskoro nakon toga njegovo je tijelo izbacilo more pod Orebićem. Na mjestu gdje je nađen, navodno su ga mještani u tajnosti pokopali, ali mu tijelo usprkos pokušaju kopanja do danas nije pronađeno.

Sokol je kao glazbenik još za života ušao u stručne strane leksikone. To nije omelo zlikovce da ga liše života. Poslije njegove smrti o njegovu velikom djelu malo se govorilo. Tek u osvit demokracije, zahvaljujući ponajviše njegovom učeniku fra Ivi Peranu, u našoj domovini ponovno ga se počelo spominjati. U tom smislu fra Bernardin Škunca kaže: „...nepravедno nametnuta šutnja o osobi i glazbeniku fra Bernardinu Sokolu od počinitelja stravičnog ubojstva utapanjem u dubine morske ujesen 1944., naime od komunističke diktature, nije samo pokušaj da se ‘utopi’ spomen na raspjevana čovjeka i fratra, nego se time dogodila i ‘šutnja’ njegova glazbenog opusa. Dogodio se zaborav Sokolova glazbenog posadašnjeg.“

Samostan Male braće u suradnji s prof. dr. Marijom Riman iz Rijeke izdao je monografiju *Glazbenik fra Bernardin Sokol*. Monografija ima 320 stranica i obuhvatila je sva važnija saznanja o Sokolu, koja su u ovom trenutku bila dostupna.

Tu vrijednu knjigu, o ovom gotovo zaboravljenom hrvatskom franjevcu glazbeniku, kao svojevrsni njegov nadgrobni spomenik, predstavljamo koncertom na kojem različiti umjetnici izvode pjesme koje je on komponirao.

fra Stipe Nosić

Bernardin Sokol je uspio u onome što rijetkima pođe za rukom: gleda li se u njemu svećenika njegov život je ispunjen i smisao postignut. Gleda li se pak kao na glazbenika i javnog djelatnika nailazi se na opus vrijedan poštovanja i dostatan da se uz njegovo ime priključi naziv - glazbenik.

(Marija Riman, Glazbenik fra Bernardin Sokol, str. 39)

U 27 godina publicističke aktivnosti Bernardin Sokol je pred očima javnosti demonstrirao jedinstvo svojih dvaju zvanja, onoga svećeničkoga i onoga glazbeničkoga. Vidjelo se to po izboru tema, ali i po intencijama objavljenih tekstova: rijetko promatrački hladno izvješćuje, odnosno obavješćuje, a češće je svećenički usmjeren prema uvjeravanju u važnost i ispravnost onoga za što se zauzima.

(Kristina Riman, u: Marija Riman, Glazbenik fra Bernardin Sokol, str. 131)